

[Boeck-Hansen.]

ningsmand, end han egentlig var Ingeniør, og jeg tror, det er godt, at det har udviklet sig saaledes, at det ikke er den Mand, Statsministeriet har at arbejde sammen med i Øjeblikket. Jeg tror ogsaa, at Ravlin havde Glæde af den Ændring i Loven, der blev gennemført i 1935, jeg tror, at hans Aktier steg ganske betydeligt, og det har maaske foraarsaget, at han har faaet dem solgt. Og det er kun godt, for jeg tror, at det Selskab, som Statsministeriet arbejder med nu, er betydelig mere forstaaende og betydelig bedre at arbejde sammen med. Jeg tror ogsaa, at selve Statsministeriet efterhaanden er kommet til at se klarere paa denne Sag, end det gjorde i sin Tid.

Men er det alligevel absolut nødvendigt, at denne Ordning opretholdes? Man kan ikke lade være at stille sig det Spørgsmaal, naar vi nu staar over for at skulle forlænge Lovens Gyldighedstid, om det er nødvendigt, at dette Monopol opretholdes, og dette Spørgsmaal vil vi meget gerne have drøftet i et Udvalg. Vi vilde gerne se, om der ikke fandtes en Mulighed for at faa Ordningen saaledes ændret, at det var den danske Stat, der arbejdede med Undersøgelserne af Danmarks Undergrund. Vi er naturligvis klar over, at skulde noget saadant ske, maa det Selskab, der nu arbejder, behandles fair, det vilde den danske Stat selvfølgelig altid gøre, og vi fra vor Side vil naturligvis stille os fuldstændig forstaaende over for den Tanke. Men, som sagt, i et Udvalg vilde vi meget gerne have denne Sag drøftet.

Med Hensyn til Paragraffen, der angaar Færøerne, skal jeg kun sige, at man kan naturligvis betegne det som et Fremskridt, at Lagtinget skal høres, men er det tilstrækkeligt, at Lagtinget skal høres? Skal det ikke have noget mere Magtfuldkommenhed i et saadant Spørgsmaal? Ogsaa dette vilde vi sætte meget Pris paa at faa drøftet. Derfor henstiller vi fra konservativ Side, at der nedsættes et Udvalg til Behandling af denne Sag.

A. M. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Udtalelser kunde jo friste til at gaa ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten skal foretage disse Efterforskninger, eller det skal overlades til privat Initiativ. Jeg skal dog ikke lade mig friste hertil, for jeg finder, at den Diskussion, der for 2 Aar siden fandt Sted her om dette Spørgsmaal, fik sin naturlige Afklaring og Udløsning dengang, og jeg kan derfor ikke finde, at der saglig set er Grund til under dette

lille Lovforslags Behandling atter at optage denne Diskussion.

Det foreliggende Lovforslag drejer sig som allerede sagt om en Forlængelse af Lovens Gyldighedstid, og da Efterforskningerne endnu ikke er tilendebragt og der ej heller er fundet noget endnu, maa det efter min Mening være naturligt, at Efterforskningerne fortsættes. Og det maa da være lige saa rimeligt, at Lovens Gyldighedstid forlænges.

Den nye Bestemmelse i Lovforslaget, der tilsigter en Tilpasning af Lovens Virkninger for Færøernes Vedkommende, finder jeg ogsaa naturlig.

Da der nu er udtalt Ønske om Nedsættelse af et Udvalg, som kan modtage eventuelle Oplysninger, kan jeg paa nærværende Tidspunkt indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at tilsige velvillig Behandling af Lovforslaget.

Oluf Pedersen: Ved Lovens Vedtagelse i Samlingen 1931—32 gik alle ind for Loven, idet der var Enighed om, at Folket havde Fællesejendomsret til Naturgoderne. Principielt var dette at sikre Statens Ejendomsret til Undergrunden sammenfaldende med vore Grundskyldskrav, selv om der var ærede Medlemmer, der kun var Tilhængere af en Undergrundsskyld.

Det oprindelige Lovforslag undergik en betydningsfuld Ændring i 1936, idet man gav et udenlandsk upersonligt Selskab Eneret til Danmarks Undergrund. Formelt blev Grundejernes Forret ikke tilsidesat, der blev givet Adgang til at melde sig, men hvis man ikke meldte sig og stillede Midler til Raadighed, var Rettighederne for Grundejerne tabt. Da de Midler, der krævedes, var 350 000 Kr., som man baade skulde raade over og være villig til at ofre, blev Resultatet af Indkaldelserne Eneret for Hr. Ravlin, en Eneret, som Statsministeriet for øvrigt ved en Fejl havde givet i Forvejen, endog ud over baade tidligere og senere Lovgivning. Herved skete der selv med denne lovmæssige Begrænsning en fuldkommen Ændring i det oprindeligt foreliggende. Fra at være en Lov om Folkets Ret blev det til en Lov om Bortsjakring af Folkets Rettigheder til et amerikansk Spekulationsselskab, og disse Rettigheder blev solgt paa billige Vilkaar. Vel er den Værdi, der kan være i Undergrunden, problematisk, men ifølge Oplysninger, givet under Ravlin-Processen om den Kontrakt, som Rigsdagen ikke under tidligere Behandlinger har faaet Kendskab til trods Ønske